

zoper slov. ljudstvo. Tisti ukaz ministra gledé slov. vpisovanja v zemljiščne knjige, pač pokaže, menimo, črno na belo, kako da se radi imamo v Gradu. Kar ni, to pa morebiti bode. — Po slov. Koroškem hodi neko vprašanje, kako da se kaj obnaša slov. mladina, tista, ki še hodi v šolo. Človek se vpraša, kaj hoče visoka vlada s tacim vprašanjem? Bolja, kakor je nemška, bode ondi težko, saj jo imajo iz večine učitelji v rokah, ki ne znajo slovenski. Od njih se uči tedaj težko, če kaj dobrega. — V dež. zboru v Celovcu dela jim preglavico, ali se naj na lovsko karto pritisne kolek, ali pa ga ni treba. Tudi dež. predsednik ni znal na to odgovora. — Tudi v Kranjskem dež. zboru imajo vprašanje gledé slov. jezika pri zemljiških knjigah. Ni pa tako hudo, kakor pri nas. Tam se zapisuje va-nje brez ovire, samo občine, pod katere da spada kako posestvo, stojé še v njih samo nemške. To zanaprej postane drugače, kajti posl. Krnsnik predlaga, naj se zapiše tudi njih ime slovenski. Ni dvoma, da dež. zbor to vzprejme. — Kočevarji so besni, da niso zmagali pri zadnji volitvi; kakor smo v zadnjem listu poročali, izvoljen je slov. mož za poslanca. Divjanje, kakor se kaže sedaj v Kočevju, znamenje je prav, da bi druga izvolitev bila kriva. — Zbor škofov Goriške nadškofije je imel deset sej in so mil. gg. škofoje izdali sedaj poseben pastirski list. Iz njega se nekoliko posname, kaj da so v zboru sklepali. — Slov. občini: Podgora čejo po vsej sili dati laško ime ali občina se brani tega imena in ima, se ve, da za to vso pravico. — Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trstu napravi letos božičnico za slov. otroke. — Zadruga pekov je v Trstu sedaj že vendar na nogah. Uni poneдельник je izvolila že odbor, ki ima nje opravila poslej v svojih rokah. — Dež. zbor v Dalmaciji hoče nov zavod, nekako posojilnico, da opomore kmetu na noge, ako še je na svojem zemljišču. Malo bode to, toda nekaj bi vendar le bilo. — V hrv. saboru se je ban izpovedal, da je odpustil župana v Zagrebu točno, kakor velé to postave. No postave so v časih nedolžne. — Ogerska polovica dežel je zmerom na boljsem, kakor pa naša, kar se tiče skupnih stroškov. Tako plača naša skupina letos za-nje nad 61 milij., a ogerska samo nekaj nad 28 milij. Čudno, kedar pa gre za pravice, tedaj pa ima ogerska vsa usta polna, naša skupina naj pa le kima!

Vunanje države. Bolgarski knez, princ Ferdinand, ima te dni ljubo mater, princesinjo Klementino, pri sebi. Pustimo ga tedaj pri miru, in ne razodenimo, kaj da je vse trolasi Bismarck v tem času spletel zoper njega! — Srbija se čuti sedaj srečno, kajti minister Ristić odpira ji vrata do Rusije, kralj-Milan pa drži z Avstrijo. Doslej še obvelja obema. — Turčija ima smolo z Rusijo. Le-ta hoče sedaj videti,

kaki da so turški denarji. Odkar je med njima mir, ne pošlje Turčija nič več denarja v Rusijo, da-si ji je vsled boja precej na dolgu. No Rusija naj si da mirú, saj je Turčija na dolgu še tudi doma lastnim vojakom! — Iz tega, kar se je govorilo v Berolinu, med Ruskim carjem in nemškim cesarjem ali bolj rečeno, med nemškim kancelarjem, Bismarckom, in ruskim carjem, sliši se veliko a kdo ve, kaj da je na vsem govorjenju resnice? — Nemški cesarjevič ne čuti se ne bolje, ne slabše, odkar se je bil tolik hrup zagnal o njegovem raku. Ne mara, da že on sam rad ne misli na raka. — Carino ali dac na tuje žito, kakor ga vpelje Nemčija, čutimo bolj mi, kakor pa Rusi. Le ti odpró si za svoje žito pot, če ne drugam, v Azijo, kam pa spravimo mi svoje žito? Pri tem pa je še naj-hujše, da gre iz naših dežel veliko denarja v Nemčijo, ona pa se brani našega blaga. To nam je lepa zaveznica! — Na Angleškem je sedaj čakanje na vrsti. Niti delalcem, ki prosijo dela, niti Ireem ki želé pravice, ne mara oholi Anglež ustreči in kar je čudno, še lepih obljub nima za-nje. — Francoska republika ima svojega predsednika. Stari Grevy se je odpovedal, kakor je bila podoba, s težavo 2000 frankov na dan, sedaj pa jih pade toliko v žep necemu inženirju, Sadi-Carnotu. Zadnjo soboto je dobil ravno zadosta ali še nekaj glasov črez polovico ter je postal predsednik lepe Francije. Kako dolgo pa se bode držal tega stola, ne zna nihče, tudi on si menda ne obeta veliko časa. Doslenje ministerstvo je vzelo slovo, kako pa pride za njim, tega si ne upamo uganiti. Pri lahkoživih Francozih je hitro lahko drug veter. — Italijanski kralj, Umberto, je vzprejel glave obeh zbornic, poslaniške in starešinske zbornice ter jim rekel, da je vse v Italiji v lepem redu. Potres doli v Kalabriji, kjer se je mesto Cosenza skorej razrušilo, ni se zmenil za kraljev „red“ ter je ljudi hudo spravil v nered. Bog pa jih ne daj več, tacih potresov! — Razstava milih darov se ne odpre še pri sv. Očetu prve dni meseca januarja 1888, naglašá se namreč še zmirom novih in zato še dan razstave ni določen. V Masavi, ob Rdečem morju, še tudi doslej ni prišlo do boja. To kaže, da Italiji ni veliko za boj. Mogoče je tedaj, da se uravna še nazadnje razpor med Italijo in Abesinijo brez krvi. — Znani rogóvilež med delalci, Nemec Most, sedi srečno zopet enkrat v ječi. Za nekaj mesecev mu je zaprla sodnija sapo.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dajle.)

Dasiravno je bila danes v Polešovicah znamenita slovesnost, vendar nisem zapazil, da bi

ljudje v šokih zahajali v cerkev, ali da bi se ščakavali, ampak večidel so posamezni prihajali, le semtertje po dva ali trije. Zunaj cerkve ni živa duša stala. Ne enega fanta nisem videl, da bi pri cerkvi smodko žvekal in — pljuval, in ne enega moža, da bi si „fajfo“ napravljval. Tudi prikadil ni, kar sem jih jaz videl, nobeden k cerkvi, in niti ene „pipe“ nisem zapazil, ki bi iz žepa gledala. Pa res! cerkva je hiša božja. Če bi se kdo k cesarju napotil, gotovo ne boče tam pred cesarskimi vrati svoje „fajfe“ otepal!

Tako je pri Slovaki, naših bratih. Slovenci, posebno fantje, zapišite si to za ...! Če pa si tako zapomnite, je tudi prav, pa ni treba pisati.

Prelepa je Slovakov narodna noša. Moški imajo jopiče iz bele ovčje volne, ob krajih rudeče vsite in podšite; gumbje so proste, belokošene. Hlače nosijo za saré, črevlje visoke. Okoli ledja gleda izpod jopiča bela srajca. Klobuček na glavi ima komaj na prst široko strešinjjo. Hlače z jermenom prepasane so na lesu, in za lesu nosijo lično spravljen robček za nos. Kakor dekleta nosijo tudi fantje lepe, debele molitvene knjige v rokah, kedar gredó k meši, in se prav nič ne sramujejo. Dečki imajo šopke na prsih, kakor dekleta na nedrih. Okoli vrata si nič ne vežejo.

Ženske nosijo bele kratke rokavce, ki so nad laktom prevezani in našorjeni, kakor bi žakelj napihnil. Tesni modro je na ramah in okoli pojasa lepo navšit. Velika rudeča peča se na zatilniku zaveže. Parazolov Slovakinja nimajo, kakor nekatere imenitne Slovenke; ampak deklina, ki je proti solncu stala in gledala procesijo, je pečina konca, ki jej visita po hrbtu, zavihnili črez glavo, in belo lice je bilo ovarovano sitnega solnca. Visoki čizmi pod kratko obleko so jako lični, in obutel Slovakinja menda več stane, ko vse ono, kar na se obesi. Predpasnik je širok in ponižen, okoli ledja privezan s širokimi rudečimi ali modrimi traki. Pod pazduho nosi Slovakinja spravljen veliki robec, katerega si ogrne, če jo hudo vreme dobi.

V cerkvi je bilo samo dvoje barv videti. Moška stran je bila bela, kakor bi sami mlinarji sedeli, a ženska stran je bila rudeča.

Streljali tudi smo. Možnarjev pa menda v Polešovicah več ne glešajo, ko enega; zato pa so tistega tako nabili, da sem moral očenaš vselej od začetka moliti, kedar je počilo, tako sem se vstrašil. Tudi pozvanjajo zelo na kratko, da se človeku zdi, da celo pri zvonovih štedijo, kakor smo pri Slovaki povsodi štedljivost zapazili.

Pri spovednicah je bilo vse polno ljudi; pa ne da bi se suvali in gnjeli, ampak spoštljivo so drug drugemu privoščili prvi prostor

pri spovednici. — Naši Slovenci bi se lahko pri Slovaki še marsikaj naučili, je rekel moj gospod tovariš. (Dalje prih.)

Smešnica 49. „Oče“, vpraša hči, „oče, kaj le pijete tako? Ali vas nič ne skrbi, kaj bode iz nas, vaših otrok!“ „Eh“, odvrne oče, „prav za to pijem, kajti teh skrbi mi je že preveč. Prav rad bi jih zatopil v sebi.“ „Meni“, reče hči žalostno, „meni se zdi, da imate v tem srečo.“ „Nič kaj“, reče oče nevoljen, „te skrbi so lahke, kakor goba, ter plavajo v vinu, toraj gledam zmirom, da jih spravim z nova na dno“.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Njega veličanstvo, svitli cesar je dal požarni straži na Vidmu 100 gld. iz lastnega premoženja.

(Milostljivi knez in škof) so darovali za božične jaslice kat. gospejske družbe 40 fl. Za velikodušni dar se v imenu ubogih otrok preponižno zahvaljuje družbeno vodstvo.

(Narodni volilni možje), ki bodo dne 16. dec. volili v Celju poslanca za deželni zbor, zbirajo se v petek 16. dec. v jutro točno ob 8. uri v gostilnici „pri Slonu“ (Hotél Elefant) v Celju, kjer se pogovoré zaradi volitve volilnega komisijona. Oni volilni možje pa, ki pridejo vže v četrtek, dne 15. dec. na večer v Celje, vabljeni so, da se zberejo tisti večer tudi v gostilni „pri Slonu“.

(Va bilo.) Slovanska čitalnica v Mariboru ima dne 11. decembra 1887 t. j. nedeljo ob 8. uri zvečer v čitalničnih prostorih redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Prečitanje in odobrenje zapisnika z zadnje seje občnega zbora. 2. Poročilo predsednika o delovanju čitalnice v preteklem društvenem letu. 3. Poročilo pregledovalcev lanskega računa. 4. Poročilo blagajnikovo o stanju društvenega premoženja. 5. Volitev novega odbora. 6. Razni predlogi. Ako bi ne bil ta zbor sklepčen, je prihodnjo nedeljo ob isti uri zopet občni zbor, pri katerem je vsako število udov sklepčno. K mnogobrojni udeležbi vabi vse p. n. ude vljudno čitalnični odbor.

(Opominj.) Tisti udje prejšnjega okrajnega zastopa na Ptuj, katerim se je naložila od odbora globa, ker niso zahajali k sejam, naj se ob pravem času pobrigajo zaradi rekursa, ker bodo sicer morali globo plačati.

(Stritarjevih) zbranih spisov je izšel že 22. snopič. V njem se nadaljuje povest: „Sodnikovi“.

(Šola) pri sv. Marjeti pri Rimskih toplicah dobi drugi razred. Tega bi človek bil lahko vesel ali nemški šulverein ima vmes svoje roke in ena šola je več vsled neumščine. Kmetje bodo to neumščino še kedaj britko obžaljevali.